Amtsráðið gjörir ráð fyrir, að upphæð sú, sem það á að gjöra uppástungur um, sje 3280 kr. Tillögur amtsráðsins voru þessar: 98

a. Búnaðarfjelagi suðuramtsins sjeu veittar . . . . . 1000 kr.
b. Til þess að búa til varnargarð gegn sjávarágangi fyrir Háeyrarlandi, þó með því skilyrði, að búfræðingur standi fyrir verkinu, og að útborgun eigi sjer fyrst stað, þegar verkið hefir verið unnið og tekið út af dómkvöddum mönnum . . . . . 1000 —
c. Til búfræðingshalds í Rangárvallasýslu . . . . . 800 —
d. — búnaðarfjelags Grímsnesshrepps . . . . . 200 —
e. — búnaðarfjelags Hrunamannahrepps . . . . . 50 —
f. — sjera Þorkells á Reynivöllum . . . . . 100 —
g. Handa búfræðing til að standa fyrir stíflu og framræzlu á Hróarsholtslæk . . . . . 130 —
3280 —

22. Forseti lagði fram brjef frá forstöðunefnd kvennaskólans í Reykjavík, dags. 1. júní þ. á., og reikning yfir tekjur og útgjöld skólans frá 1. sept. 1884 til 31. ág. 1885, og fól amtsráðið forseta sínum að bera þennan reikning saman við reikning næsta árs á undan, sömuleiðis lagði hann fram beiðni forstöðunefndarinnar, dags. 1. júní þ. á., um að skólanum sje veittur 200 kr. styrkur úr jafnaðarsjóði suðuramtsins fyrir árið 1886, og samþykkti amtsráðið beiðnina.

23. Þar næst var rædd og samþykkt áætlun um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins fyrir árið 1887:

Tekjur:

1.	Eptirstöðvar	1800.00 kr.
2.	Niðurjöfnun	730.00 —
		2530.00 —

Gjöld:

1.	Til bólusetningar og annara heilbrigðisráðstafana	300.00 —
2.	— ferðakostnaðar	200.00 —
3.	— kennslu heyrnar- og málleysingja	200.00 —
4.	— sáttamálefna	30.00 —
5.	— kostnaðar við amtsráðið	100.00 —
6.	Ýmisleg útgjöld	700.00 —
7	Eptirstöðvar	1000.00 —
		2530.00 —

Síðan var fundarbókin lesin upp og fundi slitið 3. júlí 1886.

E. Th. Jónassen.

Skýrsla 99

um fund amtsráðsins í norður- og austuramtinu, 18. og 19. júní 1886.

Ár 1886, 18. dag júnímánaðar var fundur amtsráðsins í norður- og austurumdæminu, settur af forseta amtsráðsins, amtmanni Júlíus Havsteen, með amtsráðsmönnunum, Einari umboðsmanni Ásmundssyni í Nesi og Benidikt umboðsmanni Blöndal í Hvammi.

Mál þau er komu til umræðu á fundinum, voru þessi:

1. Forseti skýrði frá, að hann hefði upp á væntanlegt samþykki amtsráðsins fallizt á,

99 að sýslunefndin í Skagafjarðarsýslu keypti Drangey handa sýslunni fyrir 1800 kr., og að hún tæki 1200 kr. lán úr landssjóði til að borga jafnmikið af andvirðinu, með þeim skilmálum, að lánið endurborgist á 12 árum. Þetta lán hafði landshöfðingi síðan veitt, og samþykkti amtsráðið þessa ráðstöfun forseta.

2. Forseti skýrði frá, að hann upp á væntanlegt samþykki amtsráðsins hefði veitt sýslunefndinni í Húnavatnssýslu heimild til að taka 400 kr. lán úr landssjóði handa Vindhælishreppi, til að afstýra þar neyð og fyrirsjáanlegum bjargarskorti meðal fátækra í sveitinni. Amtsráðið samþykkti þessa ráðstöfun.

3. Amtsráðið tók til umræðu kæru hreppsnefndarinnar í Torfalækjarhreppi í Húnavatnssýslu, þar sem hún skýtur til amtsráðsins þeim úrskurði sýslunefndarinnar, sem skyldar hreppsnefndina til að taka til meðferðar og úrskurðar að efninu til, kærur 4 manna á Blönduósi yfir útsvörum, sem þeim höfðu verið gjörð til hreppsins á síðastliðnu hausti, en hreppsnefndin hafði vísað þessum kærum frá, vegna þess að þær hefðu komið of seint fram, samkvæmt því, sem fyrir er mælt í lögum 9. jan. 1880, um breyting á tilskipun 4 maí 1872, um sveitarstjórn á Íslandi.

Kærur þessar hefðu að vísu átt að vera komnar til oddvita hreppsnefndarinnar í síðasta lagi 17. nóvember, úr því niðurjöfnunin hafði verið framlögð 20. okt., en með því hreppsnefndin hafði látið festa upp á Blönduósi auglýsing um, að niðurjöfnun sveitarútsvaranna lægi til sýnis á Akri fram yfir 20. nóvember, hafði hún gefið hlutaðeigendum tilefni til að halda, að útsvarskærur væru þá framkomnar í tæka tíð. Amtsráðið varð því að álíta, að sýslunefndin hefði eigi í þessu máli farið fram úr því, sem hún hefði vald til, og skyldi því úrskurður hennar standa óhaggaður sem endilegur.

4. Í tilefni af fyrirspurn frá sýslunefndinni í Húnavatnssýslu um það, hvort borgun fyrir sendiferðir í sveitarþarfir, samkv. 25. gr. sveitarstjórnartilskipunarinnar, skyldi vera bundin við takmörk hreppsins, eða í hvert skipti vera komin undir álitum, áleit amtsráðið, að þessi borgun skyldi greidd fyrir allar sendiferðir í þarfir sveitarinnar, bæði innan hrepps og út úr hreppnum, en samt lægi það undir úrskurð sýslunefndarinnar, hvort slík borgun væri hæfilega sett.

5. Eptir að álit sýslunefndarinnar var komið, um kæru nokkra frá hreppsnefndinni í Vindhælishreppi, þar sem hún fer þess á leit, að amtsráðið felli úr gildi þann úrskurð sýslunefndarinnar á jafnaðarreikningi hreppsins fyrir 1882—83, sem færir niður borgun fyrir ferð hreppsnefndaroddvitans í sveitarþarfir um 4 kr., eða úr 20 kr. niður í 16 kr., og ógildir 8 kr. þóknun, sem greidd hafði verið fyrir endurskoðun sveitarreikninga í tvö ár, tók amtsráðið þessa kæru til umræðu.

Þarsem sýslunefndum með 20. gr. sveitarstjórnartilskipunarinnar, er falið að úrskurða jafnaðarreikninga hreppsins, ályktaði amtsráðið, að sýslunefndin hefði eigi farið fram yfir vald sitt með fyrnefndum úrskurði sínum, sem skyldi standa óhaggaður, og að sömu niðurstöðu komst amtsráðið um hitt atriðið, því þótt svo sje fyrir mælt í nefndri lagagrein, að hreppsnefnd megi kjósa mann til þess að endurskoða sveitarreikninginn, þá leiðir engan veginn af því, nokkra heimild fyrir hreppsnefndina til þess, að borga endurskoðunina af sveitarsjóði, hvort sem endurskoðandinn er hreppsnefndarmaður eða ekki, og er hreppsnefndum hvergi heimilað það vald, sem sýslunefndum er veitt í 3. gr. laga 9. jan. 1880, um breyting á tilskipun 4. maí 1872, um sveitarstjórn á Íslandi, sbr. einnig 26. gr. 3. í nefndri tilskipun.

6. Að fengnu áliti sýslunefndarinnar í Húnavatnssýslu, um erindi nokkurt frá hreppsnefndunum í Svínavatns- og Torfalækjarhreppum, þar sem þær kæra yfir úrskurði sýslunefndarinnar í Húnavatnssýslu, um kostnað við eptirleit, sem framfór á Kúluheiði haustið 1884, tók amtsráðið þetta mál til umræðu og úrskurðar, þótt það, eins og áður, yrði að álíta, að sýslunefndir hefðu endilegt úrskurðarvald í fjallskilamálum, þarsem hjer gæti verið spursmál um, hvort sýslunefndin með úrskurði sínum í þessu máli, hefði eigi farið fram yfir vald sitt. Eins og úrskurður sýslunefndarinnar nú lá fyrir, var með honum ákveðið, að fjáreigendur í Áss- og Sveinsstaðahreppum, sem áttu nokkuð af því fje, sem kom fram við eptirleitina á Kúluheiði, skyldu vera lausir við að borga hinn ákveðna eptirleitakostnað, sem skyldi greiðast að rjettu hlutfalli af sveitarsjóðum Svínavatns- og Torfalækjarhreppa, sem hlutaðeigandi upprekstrarfjelags, og enn fremur, að kostnaður við árangurslausa sendiferð eptir kindunum úr Áss- og Sveinsstaðahreppum, skyldi greiddur með 6 kr. til jafnra skipta milli þeirra, úr sveitarsjóðum Svínavatns- og Torfalækjarhreppa. Amtsráðið fjekk ekki betur sjeð, en að það hefði verið rjett eptir öllum atvikum, og samkvæmt anda fjallskilareglugjörðarinnar, að hreppsnefndirnar í Svínavatns- og Torfalækjarhreppum, hefðu látið fara 3 göngur haustið 1884, en leyfa ekki eptirleit á Kúluheiði. Aptur á móti var ráðið á þeirri skoðun, að sýslunefndin hefði ekki vald til að skipa hreppsnefndunum, að endurborga hlutaðeigandi fjáreigendum kostnað þeirra, við hina árangurslausu sendiferd eptir kindunum úr Áss- og Sveinsstaðahreppum, þar sem krafa þessi eptir eðli sínu heyrði undir dómstólana, og hlutaðeigendum væri innan handar að leita meints rjettar síns með málssókn. 99

Samkvæmt þessu ályktaði amtsráðið, að úrskurður sýslunefndarinnar um eptirleitarkostnaðinn skyldi vera endilegur, en felldur úr gildi að því leyti, er snertir endurgjald á kostnaðinum við hina árangurslausu sendiferð eptir kindunum.

7. Sýslunefndarmaðurinn úr Skriðdalshreppi í Suður-Múlasýslu, síra Páll Pálsson að Þingmúla, hafði kært yfir þeirri ályktun sýslunefndarinnar, að viðhalda skyldi lögrjett að Vatnsskógum í Skriðdal, fyrir fje það er kæmi úr Öxi og Víðirgróf, og farið þess á leit, að amtsráðið felldi þessa ályktun úr gildi af þeirri ástæðu, að hreppsnefndin í Skriðdalshreppi hefði með samþykki allra hreppsbænda ákveðið, samkvæmt fjallskilareglugjörð sýslunnar, 34. gr., að ein lögrjett skyldi vera að Þingmúla fyrir allt það fje, sem kæmi af Þingmúlaafrjett, að meðtaldri Öxi og Víðirgróf.

Að vísu bendir það, sem ákveðið er í fjallskilareglugjörð Suður-Múlasýslu, 34. gr., að »Lögrjettir skulu vera í hverjum hreppi þar sem verið hafa, eða sveitarnefnd ákveður nú með ráði búenda«, til þess, að hreppsnefndum sje falið að ráða hvar rjettir skuli vera, en sýslunefndin hefir eigi þarfyrir afsalað sjer því valdi, sem henni er veitt með sveitarstjórnartilskipuninni, 39. gr. 2., til þess að grípa fram í þær ráðstafanir hreppsnefndanna, um fjallskil og rjettir, sem koma í bága við hagsmuni almennings, en hjer höfðu einmitt Breiðdælingar kvartað yfir því, að, ef ein rjett skyldi vera í Þingmúla, þá yrði að reka fje úr Breiðdalshreppi, sem smalaðist úr Öxi og Víðirgróf, út allan Skriðdal og yfir Múlaá og suður aptur sömu leið, í stað þess að reka það í hina gömlu rjett að Vatnsskógum, og væri þetta mikill og óþarfur hrakningur á fjenu. Amtsráðið, sem yfir höfuð varð að álíta, að heppilegra væri, að sýslunefndin ákvæði, hvar lögrjett skyldi vera í hverjum hreppi,

'99 en eigi hreppsnefndirnar, gat því eigi sjeð, að ályktun sýslunefndarinnar í þessu máli væri ólögmæt, og skyldi hún því standa óhögguð.

8. Amtsráðið veitti kvennaskólanum á Ytri-Ey í Húnavatnssýslu 300 kr. styrk úr jafnaðarsjóði, með því skilyrði, að skýrsla um kennsluna og ástand hans á skólaárinu 1885—86, yrði send amtsráðinu. Það sjest af endurriti úr gjörðabók sýslunefndarinnar, að reikningur skólans 1884—85, hafi verið endurskoðaður og úrskurðaður af nefndinni.
9. Amtsráðið veitti sömuleiðis kvennaskólanum á Laugalandi í Eyjafjarðarsýslu 300 kr. styrk úr jafnaðarsjóði með því skilyrði, að skýrsla um kennsluna og ástand hans á skólaárinu 1885—86, yrði send amtsráðinu. Það sjest af endurriti af gjörðabók sýslunefndarinnar, að reikningur skólans 1884—85, hafi verið endurskoðaður og úrskurðaður af nefndinni.
10. Amtsráðið veitti alþýðuskólanum á Akureyri 100 kr. styrk úr jafnaðarsjóði. Reikningur var fram lagður yfir tekjnr og gjöld skólans 1884—85, og skýrsla um kennsluna á honum á skólaárinu 1885—86.
11. Sömuleiðis veitti amtsráðið alþýðuskólanum í Suður-Þingeyjarsýslu, sem á síðastliðnum vetri var haldinn í Laufási, 100 kr. styrk úr jafnaðarsjóði með því skilyrði, að skýrsla um kennsluna 1885—86, yrði send amtsráðinu.
12. Forseti framlagði reikning yfir tekjur og gjöld amtsbókasafnins 1885, og skýrði frá, að bókaskrá safnsins væri undir prentun. Kaupin á suðurstofu fangahússins á Akureyri voru nú um garð gengin, og skyldi greiða nú fyrstu afborgun upp í kaupverðið, eða 100 kr. Reikningurinn var endurskoðaður og samþykktur, og lagði amtsráðið 200 kr. úr jafnaðarsjóði til safnsins.
13. Forseti skýrði frá tillögum sínum við landshöfðingja, er lúta að fjárveitingum til fjallvega árið 1886, og um árangurinn af þeim, sem var sá, að landshöfðingi hafði veitt alls 3400 kr. til vegagjörða á Vaðlaheiði og Öxnadalsheiði, eptir því hlutfalli, sem amtmaður áliti heppilegast, — en vegurinn yfir Öxnadalsheiði, sem var lagður fyrir nokkrum árum, hafði í fyrra sumar spillzt mjög af skriðum og vatnságangi. Af þessari upphæð hafði amtmaður ákveðið, að 1800 kr. skyldu ganga til vegagjörðarinnar á Vaðlaheiði, auk 360 kr. 75 a., sem voru í sjóði frá fyrra ári, en 1600 kr. til vegarins á Öxnadalsheiði.

    Ennfremur hafði landshöfðingi veitt 4000 kr. til þess, að styrkja sýsluvegasjóði til vegagjörða á sýsluvegum á aðalpóstleiðum, og falið amtsráðinu eða forseta þess, að láta uppi tillögur sínar um skiptingu þessa fjár milli sýslnanna. Með því skýrslur eigi voru komnar úr öllum sýslunum um það, hve mikið fje væri lagt á yfirstandandi ári úr sýsluvegasjóðum, fól amtsráðið forseta sínum að semja þessar tillögur.
14. Framlagt var álit sýslumannsins í Þingeyjarsýslu um, að varða veginn milli Grímsstaða á Fjöllum og Biskupsvörðu á Biskupshálsi. Amtsráðið áleit, að þessi vegarspotti væri eigi fjallvegur (sbr. auglýsing um fjallvegi, 9. nóvember 1876, stjórnartíðindi 1876, B. bls. 105—106), heldur ætlaði amtsráðið að næst lægi, að skoða þennan veg sem sýsluveg, úr því vegurinn frá Skjöldólfsstöðum á Jökuldal yfir Möðrudalsheiði framhjá Möðrudal og Víðidal, að takmörkum Þingeyjarsýslu á Biskupshálsi, væri sýsluvegur í Norður-Múlasýslu. Amtsráðið ályktaði að leita nánari skýrslu og umsagnar sýslumannsins í Þingeyjarsýslu um þetta atriði.
15. Framlagðir voru eptirfylgjandi reikningar fyrir 1885, yfir tekjur og gjöld sjóða, sem standa undir umsjón amtsráðsins:

1. Búnaðarsjóðs norður- og austuramtsins. 99
2. Búnaðarskólasjóðs norður- og austuramtsins.
3. Jökulsárbrúarsjóðsins.
4. Styrktarsjóðs fátækra ekkna og munaðarlausra barna í Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað.
5. Gjafasjóð Guttorms prófasts Þorsteinssonar til fátækra í Vopnafjarðarhreppi.
6. Gjafasjóðs Pjeturs sýslumanns Þorsteinssonar til fátækra í Vallanessókn.

Þessir reikningar voru endurskoðaðir af amtsráðinu og samþykktir.

Forseti amtsráðsins skýrði frá, að hann hefði leyft að innstæðu sjóðsins nr. 4., yrði varið til þess að kaupa jörðina Einarsstaði með hjáleigunni Pjetursborg í Glæsibæjarhreppi, fyrir 2000 kr.

16. Amtsráðið veitti búnaðarskólanum á Hólum 200 kr. styrk úr búnaðarsjóði norður- og austuramtsins.

17. Forseti ráðsins skýrði frá því, að hann nú hefði farið þess á leit við landshöfðingja, að hann hlutaðist til um, að stofnunarskrá »Prentsmiðjusjóðs norður- og austuramtsins«, næði konunglegri staðfestingu. Vegna þess að enn hafði orðið nokkur dráttur á að innheimta útistandandi skuld sjóðsins, hefði engum styrk orðið úthlutað af ársvöxtum sjóðsins á árinu sem leið, nema 47 kr. 86 a. til fátækra námsmeyja á kvennaskólanum á Laugalandi, samkvæmt ályktun amtsráðsins á fundi þess, 2. og 3. júní f. á., heldur hefðu þeir verið lagðir við höfuðstólinn, sem er nú 2700 kr., eða 100 kr. meiri en amtsráðið gjörði ráð fyrir í fyrra. Á þessu ári komu til úthlutunar 98 kr., eða leigur af 2450 kr., en svo framvegis 108 kr., eða leigur af 2700 kr.

Framlagður var reikningur yfir tekjur og gjöld sjóðsins 1885, og yfir efnahag hans til 10. apríl þ. á.

18. Reikningur yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs norður- og austuramtsins 1885, ásamt með fylgiskjölum, var framlagður; var reikningurinn endurskoðaður og ekkert að honum fundið. Amtsráðið samþykkti því reikninginn í heild sinni, svo og samkvæmt sjerstökum tillögum forseta, að hann hafði keypt nokkuð af karbólsýru, sem eigi var útgengin hjá einni verzlun, er eptir tilmælum forseta hafði áður pantað talsvert af sýru þessari, þannig að verzlunarstjórinn tók að sjer að selja þetta baðmeðal fyrir hönd sjóðsins, og mátti selja pundið með 15 anra afslætti, ef borgun kæmi út í hönd.

19. Var rædd og samþykkt:

Áætlun
um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins 1887.

Tekjur:

1.	Áætlaðar eptirstöðvar frá 1886	500 kr.	
2.	Jafnaðarsjóðsgjald	3300 —	3800 kr.

Gjöld:

1.	Amtsráðið	400 —	
2.	Til sáttamála	50 —	
3.	Til heilbrigðismála	500 —	
4.	Til menntunarmála (hjer af til bókasafnsins 200 kr.) . .	1000 —	
5.	Til heyrnar- og málleysingja	800 —	
	Flyt	2750 —	

99

		Fluttar	2750 kr.
6.	3. afborgun uppí og leigur til 18. okt. af 2000 kr. úr landssjóði í tilefni af fjárkláðanum	540 —	
7.	Óviss útgjöld	510 —	3800 kr.

20. Forseti lagði fram brjef landshöfðingja, 14. okt. 1885, um sýslusjóðsgjald af Hlíðar- og Fremrinámum, sem prentað er í stjórnartíðindunum 1885, B. bls. 131, og gat þess, að hann hefði birt sýslumanninum í Þingeyjarsýslu nefnt brjef, með þeirri viðbót, að endurgjalda skyldi Skútustaðahreppi það, sem hann hefði goldið í sýslusjóð af námunum, sem er fyrir 1881 til 1884, alls 20 kr. 25 a., en að Helgastaðahreppur yrði eptirleiðis að svara þessu gjaldi, í fyrsta skipti árið 1886, sbr. skýrslu um fund amtsráðsins, 19. og 20. des. 1882, stjórnartíðindi 1884, B. bls. 11.

21. Forseti skýrði frá, að hann hefði orðið þess áskynja, þá er hann í umboði amtsráðsins úrskurðaði sýsluvegasjóðsreikning Suður-Múlasýslu 1884 (sbr. skýrslu um fund amtsráðsins 2. og 3. júní 1885, stjórnartíðindi 1885, B. bls. 91), að sýslunefndin hefði tekið 1000 kr. lán handa sýsluvegasjóði gegn 5% leigum á ári. Samkvæmt tillögum sýslumannsins, sem síðar skýrði frá, að upphaflega hefði þetta lán átt að vera bráðabyrgðalán, hafði forseti upp á væntanlegt samþykki amtsráðsins, leyft að lánið mætti standa, þangað til það yrði heimtað af sýsluvegasjóðnum, þó þannig, að lánið skyldi endurborgast fyrir lok ársins 1887, nema það fengi að standa gegn 4% ársleigu. Amtsráðið lagði samþykki sitt á þetta.

22. Amtsráðið tók aptur til umræðu brjef sýslumannsins í Eyjafjarðarsýslu, 22. marz 1883 (sbr. skýrslu um fund amtsráðsins 31. maí og 1. júní 1883, stjórnartíðindi 1883, B. bls. 91), um að Grímsey yrði lögð undir eða sameinuð við Þingeyjarsýslu, og voru framlögð álit sýslunefndanna í Eyjafjarðarsýslu og Þingeyjarsýslu, og hreppsnefndarinnar í Grímsey. Amtsráðið komst að þeirri sömu niðurstöðu í þessu máli, og sýslunefndin í Suður-Þingeyjarsýslu, og gat ekki ráðið til, að þessi breyting verði gjörð á takmörkum Eyjafjarðarsýslu og Þingeyjarsýslu, því þótt Grímseyingar svo að segja eingöngu sæki verzlun sína nú á Húsavík, þá er engan veginn víst að svo verði til frambúðar, enda er Þingeyjarsýsla ærið víðlend og örðug sýsla, þótt Grímsey eigi verði við hana bætt.

Amtsráðið ályktaði að tilkynna sýslumanninum í Eyjafjarðarsýslu, að það geti ekki átt við, að gjöra frekari gangskör að því, að koma þessu máli á framfæri.

23. Forseti framlagði reikning þann yfir kostnaðinn við brúargjörðina á Jökulsá í Jökuldal, sem hann nú hafði samið, eptir að hann hafði fengið skýrslur þær, sem áður vantaði (sbr. skýrslu um fund amtsráðsins, 2. og 3. júní f á., stjórnartíðindi 1885, B. bls. 91); amtsráðið yfirfór reikninginn og samþykkti hann. Forseti skýrði enn fremur frá, að hann samkvæmt ályktun ráðsins á fundi þess 1. og 2. ágúst 1884 (stjórnartíðindi 1884, B. bls. 161), hefði falið sýslunefndinni í Norður-Múlasýslu, umsjón alla eptirleiðis og eptirlit með brúnni, sem er á sýsluvegi, og sent nefndinni það, sem afgangs var af Jökulsárbrúarsjóðnum, og sem skyldi renna í sýsluvegasjóðinn, 24 kr. 17. a.

Kostnaðurinn við brúargjörðina hafði hlaupið alls 3624 kr. 50 a., sem liðast í sundur í þessar aðalgreinir:

1.	Efni	1464 kr	17 a.
2.	Flutningur á efni . .	1294 —	90 -
3.	Vinnulaun og ferðakaup	806 —	60 -
4.	Ýmislegur kostnaður .	58 —	83 -
		3624 —	50 -

Það sem fjekkst fyrir viðina úr gömlu brúnni, sem voru seldir við uppboð, er tekið í reikning yfir tekjur og gjöld Jökulsárbrúarsjóðsins 1883.

24. Amtsráðið veitti samþykki sitt til þess, að sýslunefndin í Suður-Þingeyjarsýslu tæki 300 kr. lán úr landssjóði til að fullgjöra alþýðuskólahúsið í Hljeskógum í Grýtubakkahreppi, í viðbót við lánið frá í fyrra, sem var 1500 kr., og með sömu skilmálum.

25. Amtsráðið tók til umræðu beiðni sýslunefndanna í Suður- og Norður-Þingeyjarsýslu, um leyfi til þess, að nefnd sýslufjelög tæki 18000 kr. lán úr landssjóði, hið fyrnefnda 12000 kr., og hið síðarnefnda 6000 kr., gegn 6% afborgun og vaxtagreiðslu í 28 ár, handa búfræðingi Stefáni Stefánssyni, til þess að koma upp búnaðarskóla eða fyrirmyndarbúi á hentugri jörð í annarihvorri sýslunni, jafnframt voru framlögð ágrips-endurrit af gjörðabókum sýslunefndanna, um fundarhöld þeirra 31. maí og 9. og 10. þ. m., viðvíkjandi þessu máli. Samkvæmt þessum endurritum hefur Stefán Stefánsson boðizt til að koma á fót búnaðarskóla eða fyrirmyndarbúi á eigin kostnað, þannig að hann sæi um, að 6 piltar og 3 stúlkur fengi, að því er ráða má árlega, kennslu í búfræði og búskap. Aptur hefur hann gjört að skilmálum á móti, að sýslunefndirnar útvegi sjer gegn fullu veði 18000 kr. lán, sem hann skyldi endurborga og ávaxta með 6% af hinni upphaflegu upphæð lánsins árlega í 28 ár, að hann fengi sem styrk til skólahaldsins upphæð, sem svaraði hinu árlega búnaðarskólagjaldi Þingeyjarsýslu, og þeim hluta, sem Þingeyjarsýsla fengi árlega af því fje, sem veitt er með fjárlögum til eflingar búnaði, og ennfremur, að sýslunefndirnar lánuðu honum leigulaust í 3 ár, tiltölu Þingeyjarsýslu í búnaðarskólasjóði amtsins.

Eptir alllangar umræður um þetta málefni, veitti amtsráðið samþykki sitt til áðurnefndrar lántöku úr landssjóði, með því skilyrði, að sýslunefndirnar í Suður- og Norður-Þingeyjarsýslu sjái um, að Stefán Stefánsson setji fyrir því láni, sem honum veitist, jarðarveð, er eptir lögmætri virðing dómkvaddra manna, nemi 1/3 meira en lánsupphæðin, og að lánið eigi verði útborgað úr landssjóði, fyr en samningur sá liggur fyrir, sem gjöra skal við Stefán Stefánsson, og landshöfðingi hefur samþykkt fyrirkomulagið á hinni fyrirhuguðu stofnun búnaðarskóla eða fyrirmyndarbús í Þingeyjarsýslu, sbr. tilsk. 12. febr. 1872, um stofnun búnaðarskóla á Íslandi, og tilskipun 4. maí 1872, um sveitarstjórn á Íslandi, 52. gr. 4.

26. Amtsráðið veitti samþykki sitt til þess, að sýslunefnd Suður-Þingeyjarsýslu mætti taka 5000 kr. lán úr landssjóði, sem endurborgist og ávaxtist með 6% á 28 árum, handa Magnúsi Þórarinssyni á Halldórsstöðum, í viðbót við það 1800 kr. lán, sem áður er tekið og honum veitt, til þess að fullkomna tóvinnuvjelar.

27. Amtsráðið tók til umræðu, hvort stofna skyldi heilbrigðisnefndir, sem getið er um í tilsk. 4. maí 1872, um sveitarstjórn á Íslandi, 34. gr. 4., og sem sýslunefndin í Skagafjarðarsýslu hafði óskað eptir að yrðu skipaðar, en málefni þetta hafði áður verið undirbúið af forseta ráðsins, og hjeraðslæknunum í 9. og 11. læknishjeraði.

29. dag septembermán.. 1886.

Reykjavík 1886. Prentsmiðja Ísafoldar.

99 Eptir nokkrar umræður um þetta mál, komst amtsráðið að þeirri niðurstöðu, að eigi væri þörf á að skipa sjerstakar heilbrigðisnefndir, heldur skyldu hreppsnefndirnar, eins og áður, og samkvæmt 15. gr. í nefndri tilskipun, ásamt hreppstjóra hafa eptirlit með heilbrigðisásigkomulagi manna á milli í hverjum hreppi, og samdi hjer að lútandi reglur, sem skyldi prenta og útbýta milli hreppsnefnda í öllu amtinu, en hreppsnefndum var samt leyft, að fela tveim mönnum úr sínum flokki, að hafa þetta eptirlit á hendi sem aukanefnd.

28. Forseti skýrði frá, að landshöfðingi hefði, með brjefi 25. desember 1885, veitt 23 búnaðarfjelögum samtals 1734 kr. styrk af því fje, sem ætlað var til eflingar búnaði fyrir nefnt ár, en frá 3 búnaðarfjelögum hefði bænarskrár og skýrslur um unnar jarðabætur komið of seint fram.

29. Í tilefni af brjefi landshöfðingja 12. marz þ. á., þar sem hann skorar á amtsráðið, að láta uppi í tíma tillögur um styrkveitingar til búnaðarfjelaga og búnaðarskóla af því fje, sem tiltekið er í fjárlögunum 1886—87, 10. gr. C. 4., ljet amtsráðið í ljós, að það byggist við, að umdæminu hlotnaðist, eins og áður, um 4000 kr. af þessari fjárveiting, og vildi leggja það til, að búnaðarfjelög í amtinu fengi allt að því 1550 kr. af nefndri upphæð, sem yrði útbýtt eptir þeim reglum, sem amtsráðið hefur fylgt að undanförnu, skyldi því birta hjer að lútandi auglýsing í »Fróða« og »Austra«, og skora á búnaðarfjelög, að gefa sig fram svo tímanlega, að bænarskrár þeirra, og skýrslur um unnar jarðabætur, væru komnar til forseta amtsráðsins fyrir 30. október næstkomandi, en þau fjelög, sem bænarskrár og skýrslur eigi væru komnar frá innan þess tilsetta tíma, mættu ekki búast við að fá nokkurn styrk. Að því leyti er snerti þær 2450 kr., sem þá væru eptir af fyrnefndum 4000 kr., skýrði forseti frá því, að landshöfðingi hefði með brjefi 23. marz þ. á., eptir tillögum sínum veitt skólastjóra við búnaðarskólann á Hólum, Jósef Björnssyni, 400 kr. af þeirri fjárveiting, sem hjer er um að ræða, til þess að fullkomnast í búfræði á landbúnaðarháskólanum í Kaupmannahöfn.

Þeim 2050 kr., sem þá væru eptir, vildi amtsráðið leggja til, að yrði útbýtt á þann hátt, að búnaðarskólanum á Hólum veitist 1340 kr., og búnaðarskólanum á Eyðum 660 kr., og Jóni bónda Jónssyni á Reynistað 50 kr., sem þóknun eða verðlaun fyrir tilraunir hans, til að bæta sauðfjárkyn í Skagafjarðarsýslu. Við tillögur sínar um styrkveitingarnar til skólanna, tók amtsráðið sjerstaklegt tillit til þess, að búnaðarskólinn á Eyðum mundi geta fengið styrk af styrktarsjóðnum handa þeim, sem bíða tjón af jarðeldi á Íslandi. Reikningar yfir tekjur og gjöld skólanna, fyrir 1885—86, skyldu vera komnir til amtsráðsins áður en styrkfjeð væri útborgað.

Aptur á móti gat amtsráðið eigi mælt með bænarskrá frá búfræðingi Stefáni Stefánssyni á Fagraskógi, um 800 kr. styrk til búfræðisnáms erlendis, og heldur ekki með því, að Sigríður Jónsdóttir frá Djúpadal í Skagafjarðarsýslu, sem hlotnaðist 200 kr. styrkur úr landssjóði 1883, til að læra mjólkurmeðferð í Danmörku og kaupa áhöld, fengi 200 kr. framhaldsstyrk, til þess að koma mjólkurmeðferð í sem bezt lag hjá sveitungum sínum, og til áhaldakaupa.

Frá jarðabótafjelagi Sauðaneshrepps var komin skýrsla um unnar jarðabætur á árunum 1884 og 1885, og beiðni um fjárstyrk að tiltölu við önnur búnaðarfjelög. Með því amtsráðið varð að álíta, að styrkur sá, sem veittur væri á hverju ári, skyldi miðaður við sama árs jarðabótavinnu, gat það ekki sinnt þessari bænarskrá,

en vill sjálfsagt taka tillit til þess, sem fjelagið vinnur að þarflegum jarðabótum á þessu yfirstandandi ári og framvegis, ef það sendir skýrslur sínar og styrkbeiðni til forseta amtsráðsins innan tilsetts tíma. 99

30. Forseti skýrði amtsráðinu frá, að fyrrum amtsskrifari Kristján Jónasson hefði tjáð sjer, að hann hefði látið prenta í »Andvara« skýrslu um ferð sína til Englands, til þess að kynna sjer ullarverkun, og framlagði 10 sjerprentuð exemplör af þessari ritgjörð (sbr. skýrslu um fund amtsráðsins, 2. og 3. júní 1885, Stjórnartíðindi 1885, B. bls. 90), sem amtsráðsmennirnir tóku til útbýtingar.

31. Amtsráðið samþykkti, að forseti hafði leyft sýslunefndinni í Suður-Múlasýslu, að veita Guðrúnu Rasmusdóttur í Flögu, sem án þess að hafa verið skipuð yfirsetukona, hafði um mörg ár fengizt við ljósmóðurstörf í Skriðdalshreppi, þangað til regluleg yfirsetukona var skipuð þar, 20 kr. árleg eptirlaun úr sýslusjóði, þótt hún eigi hefði verið prófuð eða reglulega skipuð yfirsetukona.

32. Framlagður var reikningur yfir tekjur og gjöld búnaðarskólans á Eyðum fyrir 1884—85, með fylgiskjölum og jafnaðarreikningi skólabúsins fyrir sama tímabil, og brjef sýslumannsins í Norður-Múlasýslu, 25. febr. 1886, sem hefur inni að halda svör upp á athugasemdir þær, er forseti hafði gjört, þá er hann yfirfór reikning skólans og nánari skýringar honum viðvíkjandi.

Amtsráðið var forseta samdóma um það, að sem minnst mætti blanda saman skólareikningnum og sýslusjóðsreikningum sýslnanna, og skyldi eigi í þeim tilfæra annað til skólans, en afborgun og vaxtagreiðslu af láni sýslusjóðanna úr landssjóði í þarfir skólans, og svo þær upphæðir, sem sýslusjóðirnir yrðu að leggja með skólanum, en skólareikningurinn ætti að sýna, hvernig þessum tillögum væri varið.

Á sameiginlegum fundi sínum 9. sept. 1885, höfðu og sýslunefndirnar afráðið, að semja skyldi eitt reikningsform fyrir alla reikninga skólans, þar sem hið núverandi fyrirkomulag þótti margbrotið.

Amtsráðið samþykkti reikninginn yfir tekjur og gjöld skólans 1884—85, og sömuleiðis jafnaðarreikning skólabúsins 1884—85, sem fremur er yfirlit yfir efnahag búsins en jafnaðarreikningur, með þeirri athugasemd, að »Skuldir hvílandi á búinu«, sem taldar eru tekjumegin, hefðu átt að standa gjaldamegin, en aptur á móti »Skuldir, sem búið á hjá öðrum«, sem tilfærðar eru gjaldamegin, hefðu átt að standa tekjumegin, og ennfremur »Eign búsins 1884«, sem sje »Fríður peningur« — 5856 kr., »Íbúðarhúsið« — 2100 kr., »Búslóð öll« — 1238 kr. 22 a., og »Hey og búsafleifar« — 686 kr. 50 a.

Ennfremur var framlagt eitt tölublað af »Austra«, sem hefur inni að halda skýrslu um ástand skólans 1884—85, en amtsráðið óskar eptir að slík skýrsla um ástand skólans og kennsluna á honum, verði send amtsráðinu við lok hvers skólaárs, um leið og reikningurinn yfir tekjur og gjöld skólans er sendur.

33. Framlagðir voru reikningar yfir tekjur og gjöld búnaðarskólans á Hólum fyrir 1884—85, með tilheyrandi fylgiskjölum og reikningi yfir efnahag skólabúsins fyrir sama tímabil. Amtsráðið yfirskoðaði þessa reikninga og fann ekkert við þá að athuga; samt gat það ekki samþykkt þá að sinni, fyr en hin vantandi fylgiskjöl við reikninn yfir tekjur og gjöld skólans 1883—84, væru komin til amtsráðsins, en sýslumaðurinn í Skagafjarðarsýslu hafði 13. jan. þ. á., tilkynnt amtsráðinu, að hann gæti ekki sent amtsráðinu þessi fylgiskjöl, fyr en skólastjóri Jósef Björnsson væri kom-

99 inn heim aptur úr ferð sinni til Kaupmannahafnar. Þess vegna fól ráðið forseta sínum, að úrskurða á sínum tíma reikningana fyrir 1883—84 og 1884—85.

Enn fremur voru framlagðar skýrslur um fundarhöld stjórnarnefndar skólans frá 11. til 13. maí og 19. sept. 1885.

Amtsráðið samþykkti að sýslunefndirnar í Skagafjarðar- og Húnavatnssýslu, tækju allt að því 5000 kr. lán hvor úr landssjóði, gegn 6% afborgun og vaxtagreiðslu í 28 ár, til nauðsynlegra húsabygginga á Hólum.

Forseti lagði fram brjef stjórnarnefndar skólans, 15. þ. m., þar sem hún fer þess á leit, að amtsráðið leiði athygli sýslunefndarinnar í Eyjafjarðarsýslu að því, að segja nú eindregið álit sitt um það, hvort hún vilji sameinast Skagafjarðarsýslu og Húnavatnssýslu um viðhald búnaðarskólans á Hólum, og taka tiltölulegan þátt í afborgun Hólaverðsins, og öðrum gjöldum skólans. Með því amtsráðinu, sem skilur svo brjef landshöfðingja 2. febr. 1884, að það þá fyrst geti komið til tals, að Eyjafjarðarsýsla taki þátt í skólastofnuninni á Hólum, þegar öll von væri úti um það, að Eyjafjarðarsýsla og Þingeyjarsýsla gengu í fjelag um búnaðarskóla, var nú kunnugt orðið, að sýslunefndirnar í Þingeyjarsýslu hefðu á fundum sínum 31. maí og 9. og 10. júní þ. á., þegar gjört ráðstafanir til að koma upp búnaðarskóla eða fyrirmyndarbúi útaf fyrir sig, eða fyrir Suður- og Norður-Þingeyjarsýslu, ályktaði ráðið, að skjóta því til sýslunefndarinnar í Eyjafjarðarsýslu, hvort hún eigi vildi eiga þátt í skólanum á Hólum, enda hafði sýslunefndin í Húnavatnssýslu á fundi sínum 22.—24. febr. þ. á., ályktað að skora á sýslunefndina í Eyjafjarðarsýslu, að segja fyrir árslok af eða á um það, hvort hún vildi sameinast Húnavatnssýslu og Skagafjarðarsýslu um skólahaldið á Hólum eptirleiðis eða eigi, og hafði nefndin einnig falið oddvita sínum að skrifa sýslunefnd Skagafjarðarsýslu um, að hún sendi álíka áskorun til sýslunefndarinnar í Eyjafjarðarsýslu.

Amtsráðið fann ástæðu til að láta í ljósi ánægju sína yfir góðum framkvæmdum stjórnarnefndar skólans, sem hafa leitt til þess, að hann er farinn að komast í svo viðunanlegt horf, sem lítil efni leyfa, og áleit að nefndin ætti miklar þakkir skildar fyrir þetta af hálfu þeirra, sem að skólastofnuninni standa.

34. Amtsráðið samþykkti, að forseti hafði leyft, að lögferjan, sem hingað til hefur verið í Fljótsdal við Skriðuklaustur, yrði flutt að Hrafnkelsstöðum.

35. Framlögð voru eptirnefnd endurrrit úr gjörðabókum sýslunefnda og yfirfarin af amtsráðinu :

a. Frá Húnavatnssýslu, fundargjörðir frá 22.—25. febr. 1886.

b. Frá Skagafjarðarsýslu, fundargjörðir frá 25.—26. jan. 1886.

c. Frá Eyjafjarðarsýslu, fundargjörðir frá 22.—23. marz 1886.

Í áætlun yfir tekjur og gjöld sjóðsins fyrir 1886, eru 700 kr. taldar útgjaldamegin til búnaðarlegra fyrirtækja, en eigi tekjumegin sá styrkur til eflingar búnaði, sem búast má við úr landssjóði.

Að því leyti, sem sýslunefndin hefur samþykkt, að sýslumaðurinn hafði lánað Þóroddsstaðahreppi 90 kr. til kornkaupa á síðastliðnum vetri, gat forseti þess, að þetta lán hefði verið veitt með sínu leyfi og samþykki.

d. Frá Suður-Þingeyjarsýslu, fundargjörðir frá 23.—25. febr. 1886.

Eptir að forseti ráðsins hafði í brjefi 6. apríl þ. á., bent sýslumanninum á að hið ákveðna sýslusjóðsgjald færi fram úr því, sem mætti jafna niður samkvæmt 43. gr. sveitarstjórnartilsk., sbr. 26. gr. 4., hefur hann leitað samþykkis amtsráðsins til þessarar niðurjöfnunar, sem væri nauðsynleg til þess að sýslu-

sjóðurinn gæti staðizt útgjöld sín. Amtsráðið samþykkti að jafna mætti niður 99
10 aurum á hvert hundrað, sem er um 80 kr. fram yfir það, sem jafna mátti niður án leyfis amtsráðsins.

e. Frá Norður-Þingeyjarsýslu, fundargjörðir frá 4. og 5. marz 1886.

f. Frá Norður-Múlasýslu, fundargjörðir frá 10. ágúst 1885, og 17. apríl 1886.

1. Samkvæmt beiðni sýslunefndarmannsins úr Jökuldals- og Hlíðarhreppi, hafði sýslunefndin á fundi sínum 17. apríl þ. á., lýst því yfir, að hún væri því eigi mótfallin að leggja fje úr sýsluvegasjóði til brúar á Gljúfurá, sem er á hreppavegi. Með því slík ályktun kemur alveg í bága við lög 15. okt. 1875, um vegina á Íslandi, 4. gr. í niðurlaginu, felldi amtsráðið hana úr gildi, og vildi brýna fyrir sýslunefndinni, að fje sýslusjóðsins mætti að eins ganga til sýsluvega og brúargjörða á þeim.

2. Sýslunefndin hafði ennfremur á sama fundi sínum ályktað, að veita Páli Jónssyni lán úr sýsluvegasjóði, til að læra vegagjörð erlendis, gegn því að Páll endurgjaldi lánið með því að vinna að vegabótum í sýslunni, þegar hann kæmi aptur, en ef hann kæmi ekki aptur, eða dæi, áður en hann kæmi áformi sínu fram, skyldi lífsábyrgðarskírteini hans fyrir 300 kr., sem hann afhendir nefndinni, vera hennar eign. Amtsráðið gat ekki fellt sig við þessa ráðstöfun sýslunefndarinnar, því fyrst væri það, að lífsábyrgðarskírteinið, sem einlægt þyrfti að endurnýja gegn gjaldi, væri lítil trygging í sjálfu sjer, enda væri mönnum nú samkvæmt brjefi landshöfðingja, 25. marz þ. á., sem amtmaður hafði tilkynnt sýslumanninum innihaldið úr, 14. apríl þ. á., á þessu sumri gefinn kostur á því, að læra vegavinnu hjá Hovdenak í nágrenni við Reykjavík, og hafði amtmaður látið í ljós, að ekkert væri því til fyrirstöðu, að 1 eða 2 menn úr sýslunni fengju nokkurn styrk til ferðakostnaðar af sýslusjóði, eða sýsluvegasjóði, en verkalaun fengju þeir söm og aðrir, á meðan þeir væru að vegavinnu.

Amtsráðið ályktaði, að sýslunefndin eigi mætti veita þetta lán, nema móti fullgildu jarðarveði.

3. Samkvæmt beiðni sýslunefndarinnar samþykkti amtsráðið, að jafna mætti niður til sýslusjóðs, svo að hann gæti staðizt kostnað sinn, 1204 kr. 05 a., eða 15 aurum á hvert hundrað, sem fer fram úr því, sem jafna mátti niður án leyfis amtsráðsins.

4. Sýslunefndin hefur samþykkt að hreppsnefnd Hjaltastaðahrepps megi taka 1500 til 2000 kr. hallærislán; ef það er meiningin að fá þetta lán úr landssjóði, þá ber sýslunefndinni að vita, að landshöfðingi hefir að eins heimild til að veita sýslufjelögum, en ekki hreppsfjelögum, lán til að afstýra hallæri. Sýslunefndin verður því að biðja um það fyrir hönd sýslusjóðsins, og fá samþykki amtsráðsins eða forseta þess til lántökunnar.

g. Frá Suður-Múlasýslu, fundargjörðir frá 14. ágúst og 9. sept. 1885.

Forseti gat þess, að hann með brjefi 25. sept. 1885 hefði samþykkt, að jafnað hefði verið niður til sýslusjóðs fyrir 1885, 887 kr. 41 e., sem fór fram úr því, sem jafna mátti niður samkvæmt 43. gr. sveitarstjórnartilsk., sbr. 26. gr. 4., en jafnframt brýnt fyrir sýslunefndinni að gæta þess eptirleiðis, sem fyrir er mælt í nefndri lagagrein.

Forseti skýrði enn fremur frá, að hann með úrskurði sínum 29. des. 1885,

99 hefði fellt úr gildi fyrst um sinn þá ályktun sýslunefndarinnar á fundi 14. ágúst s. á., að veita sýsluvegagjaldið úr Beruneshreppi fyrir 1886, uppí kostnað við brúargjörð á Krossá, en brú þessi er ekki á sýsluvegi. Landshöfðingi hafði með brjefi 2. marz 1886, staðfest þennan úrskurð amtmanns, sem var byggður á því, að ályktun sýslunefndarinnar kæmi alveg í bága við lög 15. okt. 1875, um vegina á Íslandi, 4. gr. í niðurlaginu.

Um aðalfund nefndarinnar á yfirstandandi ári var engin skýrsla komin, en forseta ráðsins var kunnugt um, að fundarhald, sem ákveðið hefði verið seinast í marz eða fyrst í apríl, hefði farizt fyrir vegna illviðra.

36. Framlagðar voru fundargjörðir frá sameiginlegum fundi sýslunefndanna í Norður- og Suður-Múlasýslu, 9. sept. 1885, viðvíkjandi Eyðaskólanum.

37. Framlagðir voru eptirnefndir sýslusjóðsreikningar fyrir 1885, sem forseti ráðsins hafði yfirfarið áður, til rannsóknar og úrskurðar.

a. Við reikninginn úr Húnavatnssýslu fannst ekkert að athuga, og var hann samþykktur.

b. Við reikninginn úr Skagafjarðarsýslu fannst ekkert að athuga, og var hann samþykktur.

c. Við reikninginn úr Eyjafjarðarsýslu, sem reikningshaldari hafði leiðrjett eptir bendingu forseta og athugasemd amtsráðsins við reikninginn 1884 (skýrsla um fund amtsráðsins, 2. og 3. júní 1885, Stjórnartíðindi 1885. B. bls. 95), fannst ekkert að athuga, og var hann samþykktur.

d. Við reikninginn úr Suður-Þingeyjarsýslu athugaði amtsráðið, að Skútustaðahreppi bæri að endurgjalda 7 kr. 23 a., sem ofborgað sýslusjóðsgjald af Fremri- og Hlíðarnámum 1885, auk þess, sem ofborgað hefði verið á árunum 1881—1884, alls 20 kr. 25 a. Reikningshaldari hafði fullnægt athugasemd endurskoðanda sýslunefndarinnar við reikninginn.

e. Við reikninginn úr Norður-Þingeyjarsýslu fannst ekkert að athuga og var hann samþykktur.

f. Við reikninginn úr Norður-Múlasýslu fannst ekkert að athuga, og var hann samþykktur.

Sýslusjóðsreikningurinn úr Suður-Múlasýslu var eigi kominn til amtsráðsins, og fól það því forseta sínum að úrskurða hann síðar.

38. Framlagðir voru eptirnefndir sýsluvegasjóðsreikningar fyrir 1885, til rannsóknar og úrskurðar.

a. Við reikninginn úr Húnavatnssýslu fannst ekkert að athuga, og var hann samþykktur.

b. Við reikninginn úr Skagafjarðarsýslu fannst ekkert að athuga og var hann samþykktur.

Reikningur var framlagður yfir tekjur og gjöld hins svo nefnda »Brúarsjóðs« fyrir 1884 og 1885 (sbr. skýrslu um fund amtsráðsins 1. og 2. ágúst 1884, Stjórnartíðindi 1884, B. bls. 168). Eign sjóðsins við árslok 1885 er 338 kr. 33 a.

c. Við reikninginn úr Eyjafjarðarsýslu höfðu endurskoðendur sýslunefndarinnar athugað, að vinnukaup eins verkamanns á 11. fylgiskjalinu væri ofreiknað um 2 kr.; samkvæmt þessari athugasemd verður eign til næsta árs 171 kr. 45 a. Ennfremur ber reikningshaldara, samkvæmt athugasemd endurskoðenda að skýra frá, hvort nokkur viðarúrgangur hefði orðið úr gömlu Þverárbrúnni í Öxnadal.

d. Við reikninginn úr Suður-Þingeyjarsýslu fannst að athuga, að 6. útgjalda-fylgiskjalið vantaði. 99

e. Við reikninginn úr Norður-Þingeyjarsýslu fannst ekkert að athuga, og var hann samþykktur.

Reikningarnir úr Norður-Múlasýslu og Suður-Múlasýslu voru ókomnir, og fól amtsráðið forseta sínum að yfirfara og úrskurða þá síðar.

Fleiri mál komu eigi til umræðu á þessum fundi, og var svo fundi slitið.

Akureyri, 17. dag ágústmán. 1886.

J. Havsteen.

STYRKUR ÚR LANDSSJÓÐI.

Samkvæmt fjárlögunum fyrir 1886 og 1887.

10. gr. C 4.

Samkvæmt tillögum amtsráðs norður- og austuramtsins, var af fje því til eflingar búnaði, sem landshöfðinginn hefur beinlínis umráð yfir, veitt:

1. Til búnaðarskólans á Hólum . . . . . 1340 kr.
2. — búnaðarskólans á Eyðum . . . . . 660 —
   Þó þannig, að frá báðum þessum skólum, verði komnir til amtsráðsins reikningar yfir tekjur og gjöld þeirra 1885—86, áður en styrkurinn greiðist þeim.
3. Jóni bónda Jónssyni á Reynistað, sem verðlaun fyrir tilraunir hans til að bæta sauðfjárkyn . . . . . 50 —
4. Til búnaðarfjelaga, eptir nánari uppástungum amtmannsins í norður- og austuramtiuu, allt að . . . . . 1550 —

Samkvæmt tillögum amtsráðs suðuramtsins, var af sama fje veitt:

1. Til búnaðarfjelags suðuramtsins . . . . . 1200 —
2. — ——— Grímsnesshrepps . . . . . 200 —
3. — ——— Hrunamannahrepps . . . . . 100 —
4. — þess að gjöra varnargarð gegn sjávargangi fyrir Háeyrarlandi . . . . . 1000 —
   Þó með því skilyrði, að verkið sje gjört eptir fyrirsögn búfræðings, og að fjeð greiðist ekki af hendi, fyr en verkinu er lokið, og það hefir verið tekið út af dómkvöddum mönnum.
5. Til sjera Þorkels Bjarnasonar á Reynivöllum, til að standast kostnað við laxaklak . 100 —
6. — búfræðings, til að standa fyrir stíflu og framræzlu á Hróarsholtslæk . . . . . 130 —
7. — ábúendanna á Ketilsstöðum, Hryggjum og Skeiðflöt, fyrir að vernda ábúðarjarðir sínar fyrir ágangi af Hafursá . . . . . 300 —
   er skiptist á milli þeirra eptir fyrirsögn hlutaðeigandi umboðsmanns.
8. Til hins íslenzka garðyrkjufjelags, til að byrgja sig upp með norskt kálrabífræ og með því afstýra fræskorti að vori komandi . . . . . 200 —

Samkvæmt meðmælum hlutaðeigandi amtmanns, voru samþykktar tillögur:

sýslunefndarinnar í Húnavatnssýslu um, að verja 400 kr. (sbr. Stjtíð þ. á. B. 20) til búnaðarskólans á Hólum og 340 kr. til styrktar búnaðarfjelögum í sýslunni eptir nákvæmum skýrslum um framkvæmdir þeirra,

sýslunefndarinnar í Skagafjarðarsýslu (sbr. Stjtíð. þ. á B. 20) um, að verja 740 kr. til búnaðarskólans á Hólum,

sýslunefndarinnar í Eyjafjarðarsýslu um, að verja 750 kr. (sbr. Stjtíð. þ á. B. 20) til launa handa ferðabúfræðingum,

bæjarstjórnarinnar á Akureyri um, að verja 40 kr. (sbr. Stjtíð. þ. á. B. 20) til eflingar jarðeplarækt,

sýslunefndanna í Suður-Þingeyjarsýslu og Norður-Þingeyjarsýslu um, að verja 550 kr. og 220 kr (sbr Stjtíð. þ. á B. 20), til þess að launa ferðabúfræðingum og til verðlauna fyrir unnar jarðabætur,

sýslunefndarinnar í Suður-Múlasýslu um, að verja 520 kr. (sbr Stjtíð. þ. á. B. 20) þannig: til jafnra skipta milli jarðabótafjelaganna í Reyðarfjarðar, Skriðdals og Eyða hreppum 75 kr.,